

bytning af fremmede Menneskers Arbejdskraft. Der er en væsentlig Forskel mellem disse 2 Arter af Formuer, en Væsenforskel, der berettiger til en stærkt stigende Skala for Formuebeskatning. Denne Forskel har dikteret vore Ændringsforslag. At vi ud fra hele vort sociale Syn maa være i høj Grad stemte for en kraftig Forøgelse af Beskatningen af de Indtægter, der flyde fra de store Formuer, er paa Forhaand givet. Vi ere derved i Stand til at sondre mellem den Indtægt, der stammer fra eget personligt Arbejde, og den, der stammer fra Udbytning af fremmede Mennesker, til at tage let paa den ene og forholdsvis haardt paa den anden Art. Man naar derved en stærkere Tilnærmelse til det, som efter vor Mening er Idealet for en retfærdig Beskatning.

Ogsaa set fra et rent fiskalt Synspunkt forekommer det mig, at en saadan Beskatning maa være særlig egnet til at finde Behag i den højtærede Ministers Øjne. Det er jo blandt det ganske forsvindende Antal meget store Formuebesiddere, at der findes Guldgruber for den Finansminister, hvis Opgave det er at skaffe Penge til Veje. Det er her, de store Masser af den samlede Formue i Landet ere opsamlede og stadig opsamle sig i forøget Maalestok. En stærk Beskatning her vil ikke blot give et stort Udbytte, men ogsaa et Udbytte, der automatisk vokser. Sammenligner man Statistikken over Indkomst- og Formueforholdene i Aarene 1903 og 1908, ser man, at Massen af de store Formuer, paa over $\frac{1}{2}$ Million, i disse 5 Aar ere voksede med 18,9 pCt., Formuer mellem 200,000 Kr. og 500,000 Kr. ere voksede med 16,3 pCt., medens alle de mindre Formuer kun ere voksede med 10,7 pCt. Tager man de 15 rigeste Godsøgere i Maribo Amt — jeg tror, det er det eneste Sted, hvor man kan foretage en rent individuel Identificering, sætte Fingeren paa visse Skatteydere og sige: Efter alt at dømme er det de samme Personer, der her optræde ved de forskellige Lejligheder — vil man se, at deres samlede Formue er vokset fra $34\frac{2}{3}$ Mill. til godt 46 Mill., altsaa vokset med en Trediedel i Løbet af disse 5 Aar. Af samme Statistik vil man se, at vi have 227 Millionærer — i Bilagene til Betænkningen staar der, saa vidt jeg husker, 229 — med en samlet Formue af 590 Mill., godt og vel $\frac{1}{8}$ af den hele Formue herhjemme, og 13,261 Besiddere af over 50,000 Kr., kun lidt over 1 pCt. af den samlede voksné, forsørgende Befolk-

ning herhjemme, eje tilsammen næsten Halvdelen af hele Landets skattepligtige Formue.

Her oppe er det, at de Skatteobjekter findes, som Socialdemokratiet gennem sine Ændringsforslag har søgt at drage ind under en nogenlunde intensiv Beskatning for derved at indvinde de Beløb, der ere nødvendige, dels til at dække Statshusholdningens Behov og dels til at lette Byrden for dem, der ingenting have. Ligesom for Indkomstskattens Vedkommende vil ogsaa for Formueskattens Vedkommende Socialdemokratiets Ændringsforslag betyde en absolut Skattelettelse for de mindre Skatteydere, idet Formuer under 7,500 Kr. ville slippe billigere end hidtil, og betyde en relativ Skattelettelse for Hovedmængden af de mellemstore Formuer, dem under 12,500 Kr., der ganske vist komme til at betale mere end nu, men betydelig mindre end efter Regeringens Forslag. For saa godt som hele Husmandstanden vil Vedtagelsen af vore Ændringsforslag betyde en Skattelettelse, der, naar baade Ændringerne paa Indkomst- og Formueskattens Omraade komme til at virke sammen, i de allerfleste Tilfælde vil blive ret følelig. Først for Folk med en Formue over 12,500 Kr. vil der indtræde Forhøjelse, og først naar man kommer op til de meget store Formuebesiddere, Folk med flere Hundrede Tusinder, med en halv, en hel eller flere Mill. Kr., vil Forhøjelsen blive særdeles betydelig og dog neppe større, end at de paagældende Personer som Regel i alt væsentligt trods den stærkt forøgede Skat ville kunne bevare hele deres tilvante standard of life og ikke ville drages ned paa et væsentligt lavere socialt Niveau. Naar der er udtalt Frygt for, at en saa høj Beskatning af Formuen vil bringe de største Skatteydere til at udvandre og paa den Maade unddrage sig Beskatningen, tror jeg, at en saadan Eventualitet ligger et godt Stykke udenfor det sandsynliges Grænser. Ogsaa i andre Lande ville de komme til at bære en Skattebyrde — er Statsskatten ogsaa mindre end af os foreslaaet, saa er der de kommunale Skatter — og fremdeles er det kun en mindre Del af disse Skatteydere, som overhovedet ved Ekspatriering helt kan fritage sig for Skattebyrden. Godsøgere, Fabrikanter, Bankmænd o. s. v. kunne i hvert Fald meget vanskeligt gøre det.

Angaaende de sociale Virkninger af vore Ændringsforslag om Formueskatten, med Hensyn til den Maade, hvorpaa Skattebyrden vil fordele sig mellem smaa og